Všímálek

Školní časopis žáků ZŠ Jihlava, Demlova 32
Červen 2022

Na konci června se každoročně loučíme s našimi deváťáky, ti letošní pro nás do školního časopisu zavzpomínali. Nejprve si přečtěte, jak si užili vodu v kempu Viking. Na další straně se dozvíte, jak hodnotí svůj poslední rok na naší škole a která příhoda jim za dobu školní docházky nejvíce utkvěla v paměti.

Deváťáci na vodě

Deváťáci jeli na vodu, vlastně jako každý rok. Teda, když není nějaká epidemie nebo tak něco. Poprosily jsme proto žáky devátých tříd, aby nám o svých zážitcích ze záživné vody něco napsali. Hezký článek se k nám dostal z 9.A:

Na vodě

Bylo krásné pondělní ráno, ptáčci zpívali a všichni byli natěšeni na dobrodružství, které nás čekalo. Sešli jsme se na nádraží, kde jsme nastoupili na vlak, a vyjeli jsme vstříc nekonečnu…. Cesta byla dlouhá, ale nenudili jsme se. Ve vlaku jsme zpívali a smáli se. Dny plynuly jako voda, ale pak nastal ten osudový den. Jako každý den jsme vyjeli na kánoích a vše bylo tak, jako obvykle. Náhle se z hlubin vynořil náš spolužák a ze srandy nám vzal pádlo... Ze začátku to vypadalo jako legrace, ale postupem času to začalo být nepříjemné. Naštěstí jsme měli ještě druhé pádlo. Zastavili jsme v jednom kempu a ptali se, jestli nám nějaké pádlo neprodají, ale marně…. Jeli jsme dál s jedním pádlem na pospas osudu. Cestou jsme minuli další dva kempy a v jednom jsme zastihli pana učitele. Ten nám jedno pádlo půjčil a my jsme mohli pokračovat v cestě. Cesta byla velmi unavující, protože bylo vedro. Po třech překlopeních i odřených kolenou od kamenů jsme konečně dorazili do kempu a šli si dál užívat výletu. Nakonec to byla celkem legrace. Další den si spolužák na sebe vzal bílé tričko, kolem proletělo hejno ptáků a už to bylo…. Z krásně bílého trička se najednou stalo špinavé s podivuhodným flekem na rameni. Tak, už jsme za vodou a už je konec roku. Tahle třída mi bude chybět.

Půlrok za námi, další před námi

Ptáte se, co pro nás, deváťáky znamenalo první pololetí? Tak si to pojďme shrnout...
Asi začnu tím, že tohle bylo předposlední pololetí na základce. Ach jo... Konec roku se nám kvapem blíží, a tím pádem se blíží i jiné starosti. Jedna ze starostí jsou přijímačky.
Přijímací zkoušky jsou snad ta největší starost, kterou teď všichni máme. „Neumím tohle, neumím tamto!" prostě otrava.
Učitelé se snaží využít naše poslední mozkové buňky, co nám zbyly. Někdy je to však neúspěšné, ale vydržet se to dá. Přece jenom je devátá třída opakování z předchozích ročníků, takže bychom měli vše vědět. Ale nikdo není dokonalý.
Také do nás všichni "hučí", ať si vybereme školu, na kterou chceme jít. Prostě se teď musíme rozhodnout o naší budoucnosti. Je to velmi těžké a zodpovědné rozhodnutí. Musí nás hlavně škola a obor, který si vybereme, bavit a do budoucna uživit. Spousta z nás má svůj život naplánovaný, ale hodně z nás neví, co by chtěl v životě dělat. Já osobně už to vím. Tak držte palce, ať nám to všem vyjde.
Také mi přijde, že se všichni začínají sbližovat více. Což je trochu pozdě, protože první pololetí deváté třídy je za námi a zbývá necelý půlrok do konce školního roku. Jsme velmi dobrý kolektiv a až teď si uvědomuji, jak moc mi bude moje třída chybět. Ale tak, co už.
Takže jak vidíte, tohle pololetí bylo plné stresu a příprav na přijímačky, ale i hezkých momentů s kamarády.
Tak a teď už jenom vložit všechnu zbývající sílu do učení, napsat dobře přijímačky a otočit další list v naší knize života...

Autor: Natálie Šerá, 9.A

9. B vzpomíná...

Společných zážitků máme hodně, jeden z nich nám však utkvěl v paměti nejvíce. Vše se odehrálo v 6. třídě během hodiny českého jazyka. Už delší dobu nás ve třídě rušil rozbitý kohoutek u umyvadla svým neustálým kapáním, a právě v hodině českého jazyka začalo být kapání nesnesitelné. Paní učitelka si toho také povšimla, a tak se rozhodla, že kohoutek utáhne. Začala ale utahovat na špatnou stranu a kohoutek se ještě více povolil. V ten moment začala voda stříkat po celé třídě. Nejdříve paní učitelka jen zděšeně stála, ale po chvíli si uvědomila, že voda pomalu začíná zaplavovat celou třídu. Hned na nás začala křičet: ,,Utíkejte pro školníka!" Všichni jsme rychle začali pana školníka hledat. Naštěstí byl po pár minutách nalezen a doveden do třídy plné vody, která nám už pomalu začala sahat po kotníky. Pan školník utáhl kohoutek a voda se zastavila. Celá třída se zapojila do úklidu této katastrofy. Vše nakonec dobře dopadlo a třída zůstala nepoškozena. Na tento zážitek nikdy nezapomeneme.

Autor: Vendula Valíková, 9.B

Rockový hudební pořad

3. května se žáci druhého stupně zúčastnili hudebního pořadu. Dvouhodinový program věnovaný vzniku a vývoji rockové hudby byl vážně zajímavý. Hlavní protagonista, pan Milan, nám rozšířil znalosti o tomto hudebním žánru a zahrál několik písní od těch nejznámějších rockových skupin, jako je Nirvana, Deep Purple, Beatles, Sex Pistols apod. Také nám prozradil, co v angličtině znamená rock and roll. Znamená to, a teď se podržte....pohlavní styk. Toto pojmenování pochází z Ameriky, ze čtvrtí, které obývali občané tmavé pleti. S panem Milanem cestuje po školách ještě jeho kolegyně, která napsala pohádku s názvem se DJ Jimmy. Zanedlouho ji bude vydávat a bude z ní i animovaný film. S panem Milanem jsme udělaly rozhovor:

Jak dlouho se zabýváte hraním a organizováním programů pro školy?

Byl jsem první v České republice, začínal jsme v roce 2001, to jsem byl ještě mladý kluk.

Odkud jste za námi přijel?

Původně jsem z Karlových Varů, ale teď bydlím na Pálavě.

Co vás nejvíce baví na vystupování?

Já mám vždy radost, když si z pořadu moji diváci něco nového odnesou, protože si myslím, že o tom vy i učitelé strašně málo víte.

Jak vás napadlo začít bavit lidi takovým způsobem?

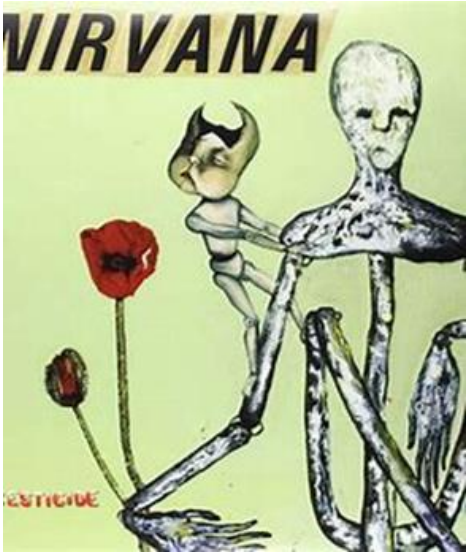

Před dvaceti lety jsem díky výzkumu zjistil, že děti ví o pop music více než učitelé, takže jsem se pokusil to lidem aspoň trošku přiblížit a podle mě se mi to povedlo.

Vystupujete jen pro školy?

Občas hraju na narozeninových oslavách, ale rozhodně mě to tak moc nebaví, protože nerad hraji opilým lidem.

Jak se vám na naší škole hrálo?

Moc dobře, byli jste skvělé publikum.

Školní recitační soutěž z pohledu moderátorů

Všichni asi víme, že recitovat ve školním kole recitační soutěže je těžké. Ono taky je. Pro někoho víc, pro někoho míň. Někdo není nervózní vůbec, jiný trochu, další to zvládá jen tak tak. Vy, diváci, jim přejete štěstí, ať se jim to povede. Vy, soutěživí „nespoluhráči," jim sice štěstí přát můžete, ale stejně prostě chcete být nejlepší a vyhrát. Ale moderátoři, uvaděči, to mají jinak. Jsou to diváci a obvykle i recitátoři. Já osobně jsem si docela věřila, jakože v klídku to nějak odmoderuju a hotovo. A taky to tak až do poslední chvíle bylo…

Těsně před tím, než jsme s kolegou Robertem vylezli na jeviště, nám řekli, jak asi máme celou soutěž uvést a co nezapomenout zmínit. No, a když jsme na to pódium nakonec vystoupili, vibrace našich rozklepaných kolenou musely být cítit až na druhé straně sálu. Samozřejmě na hlase to bylo poznat taky.

Jako první jsme uváděli 8. a 9. ročník. No, my jsme to nějak ustáli. Porota, diváci a recitující taky, ale mikrofony? Ty si asi myslely, že je zemětřesení (no jo, to ta naše kolena) a že se z nich stane prach po zásahu cihlou rozpadající se školy. Ukončily to tedy předčasně, aby se vyhnuly bolesti. Takže jsme museli druhou várku poroty, diváků a recitujících uspokojit bez mikrofonů a citu ke kolenům.

TEN POCIT

Znáte ten pocit,
když stojíte na pláži?
Slaný vítr vám proplétá vlasy,
nohy v písku zabořené,
vlny do nich naráží.
Až vás ten pocit,
klid a radost zaráží.

Znáte ten pocit,
když jste v něčí náruči?
Pocit lehkosti a bezpečí,
není nic nad vřelé objetí a ten pocit!

Znáte ten pocit,
když jste na horské dráze?
Všichni strachem křičí.
když se najednou propadnou
a zalapají po dechu.
Všichni leknutím zakřičí
a ti zamilovaní za ruku se chytí,
aby našli útěchu.

Znáte ten pocit,
když obstojíte?
To nadšení, štěstí, úspěch!
S radostí se nadechnete, vydechnete
a radostí povyskočíte.
Jste štěstím bez sebe.

Znáte ten pocit,
tenhle, tamten!
Ty pocity…

Autor: Sára Procházková, 8. C

Zombie apokalypsa

26. května jsme se třídou navštívili představení Horáckého divadla, které se jmenovalo „Neuvěřitelné dobrodružství Ústavy“. V hledišti Malé scény se naše třída setkala s třeťáky ze sportovního gymplu. Představení bylo hodně interaktivní. Během něj jsme měli projevit svůj názor a rozhodovali jsme také o ději. My, jako diváci, jsme totiž zastupovali jednu osobu příběhu. Spolupracovali jsme při tom s hercem Zdeňkem Stejskalem, který nám předkládal otázky a diskutoval s námi o ústavě, o nutnosti zavedení společných pravidel, o fungování státu, přijímání nových zákonů.

Celé představení se odehrávalo v supermarketu. Vše začalo zjištěním, že venku jsou zombie a že je třeba se před nimi zabarikádovat. Pak bylo potřeba nastavit si pravidla, která budeme po celou dobu dodržovat. Bohužel jsme si některá pravidla odhlasovali moc rychle. Kvůli tomu jsme potom museli přenechat zombíkům jednu paní. Než jsme stačili pozměnit pravidla, došlo k další tragické události. Pozdě jsme pustili dovnitř supermarketu pana Filipa, a proto ho kousl jeden ze zombie. Pokousaný Filip se přes noc proměnil v zombie, a než se nám jej podařilo vyhnat ven, pokousal Vaška. Protože Vašek věděl, že se za chvíli promění také v zombie, raději sám odešel. Vše se to stalo kvůli Robinovi, který porušil nejhlavnější pravidlo, jež znělo: „Kdo ohrozí naši skupinu, musí odejít.“ Robin tedy neměl na výběr a musel ven, ale ještě předtím slíbil, že se pokusí najít pevnost, kde se schovávají nenakažení lidé. Slíbil také, že když ji najde, tak se pro ostatní vrátí. Robin odjel, ale jak to dopadlo…?

Představení nás velmi zaujalo. Příběh nás pohltil tak, že jsme chtěli pokračovat dál. Konec si však musel každý domyslet sám.

Šárka Doláková 8.A

Jak si naše třídy užily Den dětí?

8. C si slunné dopoledne užila v Zoo Jihlava.

8. B se vydala na cestu, kde rozmístila planety podle jejich skutečné vzdálenosti. Na závěr cesty se stavili na pizzu!

6. B zkoumala krásy mokřad na Lesnově, kde lovili vodní hmyz.

Třídy 3. B a 4. B si společně udělaly piknik, daly si zmrzlinu a pohrály na dětském hřišti.

Třídy 5. A a 5. B si vyšly na Skalku a Krkavčí vrch, prohlédly si studánku, sloup Panny Marie a pohrály si na hřišti.

5. C si vyzkoušela hrát minigolf v centru Adventure Golf Jihlava.

7. C si vyrobila originální trička s logem naší školy, posvačila v přírodě a zasportovala si.

Rozhovor s panem školníkem

Díky panu školníkovi na škole vše funguje tak, jak má. Nesmíme na něj proto zapomínat, protože kdyby ve škole nebyl, kdo by nám opravoval porouchané věci, půjčoval klíčky od skříněk nebo třeba sekal trávu? Proto jsme se rozhodly udělat s ním rozhovor, abyste vy, naši čtenáři, mohli pana školníka poznat o něco lépe.

Slyšely jsme, že skládáte básně, je to pravda?

To se nedá říct, že skládám básničky. Já nejsem básník. Jsou to spíše veršovánky a píšu lidem třeba k narozeninám, mám několik konceptů. Něco málo vyšlo ve Všímálkovi už před časem.

Jak dlouho na naší škole pracujete jako školník? Byl váš dětský sen být školníkem?

Dvanáctým rokem. Můj sen byl úplně jiný. Chtěl jsem dělat správce rekreačního areálu, starat se o to, běhat okolo všeho. Nejdříve jsem byl strojvedoucí, ale přijde mi, že školník je úplně nejblíže k tomuhle všemu, takže se dá říct, že jsem se tímhle ke svému snu přiblížil.

Máte nějaké koníčky?

Nemám koníčky, já mám koně. Čtu knížky, ale můj největší kůň je turistika. Ta mi zabírá všechen volný čas. Dělám pěší a cyklistické značení. Pořádám různé výpravy a výlety.

Co máte na téhle práci nejraději?

Pestrost, rozmanitost a být neustále v zápřahu. Člověk tu musí pořád něco dělat.

Jak vám chutnají obědy?

Vaří velmi dobře, akorát na můj vkus až moc masa. To zrovna nemusím.

Jaká byla nejhorší věc, kterou jste musel opravovat?

Nemám rád úmyslně rozbité věci, když někdo například prokopne dveře. Není to složitá práce, ale je to nejhorší z toho důvodu, že to bylo úmyslně zničeno.

SPORT

Sportovně založení žáci naší školy se nečekaně účastnili různých disciplín, a to štafety, běhu, skoku do písku, skoku do výšky a vrhu koulí na Základní škole E. Rošického. Samozřejmě deváťáci na vodě jsou také šikovní sportovci, ale o těch už jsme tu psaly…

Ze všech disciplín se naše škola umístila přesně uprostřed. Gratulujeme, to se povede jen někomu, být 11. z 22!

Redakce: Natálie Michnová
Ema Brabcová
Michaela Pohanková
Sára Procházková

Koordinátoři: Iva Janoušková
Stanislava Mauleová